

8 Μαΐου, 1990

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΦΑΙΔΩΝΟΣ ΟΝΗΣΙΦΟΡΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ/Η ΕΠΑΡΧΟΥ ΠΑΦΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 338/88).

*Διοικητική πράξη — Εκτελεστή — Σε αντίθεση με βεβαιωτική πράξη —
Περιστάσεις του βεβαιωτικού χαρακτήρα της πράξης στην κριθείσα
περίπτωση.*

*Αίτηση Ακυρώσεως — Προθεσμία — Αυτεπάγγελτη εξέταση της τήρη- 5
σής της από το Δικαστήριο — Συναρμογή της έλλειψης εκτελεστότη-
τας της προσβληθείσας πράξης με το εκπρόθεσμο προσφυγής κατά
της μη προσβληθείσας εκτελεστής.*

[Πέραν των ανωτέρω τίτλων η απόφαση του Δικαστηρίου διαβιά- 10
ζεται ως σύνολο.]

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Προσφυγή. 15

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση να 20
απορρίψουν για δεύτερη φορά την αίτηση της αιτήτριας για πα-
ραχώρηση άδειας ανόρυξης λάσκου σε κτήμα της στο χωριό Τρε-
μιθούσα στην Επαρχία Πάφου.

A. Ματπουρίδης, για την Αιτήτρια.

*X. Κυριακίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' 25
ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια είναι ιδιοκτήτρια κτήματος στο χωριό Τρεμιθούσα, επαρχία Πάφου, τοποθεσία "Ψυλλάτζια", αριθμός τεμαχίου 22/5 Φ/Σχ.45/44. Στις 19.8.87 υπέβαλε αίτηση στον Έπαρχο για να της δοθεί άδεια ανόρυξης λάκκου σ' αυτό.

5 Επειδή όμως τούτο περιλαμβάνεται στη περιοχή που κηρύχθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο στις 6.9.69 ως προστατευόμενη δύναμι του άρθρου 4 του περί Φρεάτων Νόμου Κεφ. 351, όπως έχει τροποποιηθεί από τους Νόμους 47/61, 19/62 και 88/84, πρόσθετα δε στις 4.9.69 καθορίστηκε ως περιοχή υδροδότησης και ωφελούμενης, βάσει του άρθρου 5(A) του περί Κυβερνητικών Υδατικών Έργων Νόμου Κεφ. 341, όπως έχει τροποποιηθεί από τους Νόμους 129/68, 51/72 και 1/77, ο Έπαρχος ζήτησε τη γνώμη του Διευθυντή Αναπτύξεως Υδάτων, όπως ρητά προβλέπεται στα προαναφερθέντα άρθρα.

15

· Ο Διευθυντής του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων δε συμφώνησε με την παραχώρηση της άδειας δίδοντας ως λόγο της άρνησής του το γεγονός ότι κοντά στο κτήμα της αιτήτριας υπάρχουν πολλοί λάκκοι που χρησιμοποιούνται και των οποίων η απόδοση μπορεί να επηρεαστεί. Εφόσον ο Διευθυντής του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων δε συνήνεσε στην έκδοση της άδειας, ο Έπαρχος κοινοποίησε την απορριπτική του απάντηση στην αιτήτρια στις 9.11.87.

20

25 Στις 27.87, μετά που η αιτήτρια πήρε την αρνητική απάντηση του Επαρχου, ζήτησε την επανεξέταση της αίτησής της. Ο Έπαρχος επανέπεμψε το θέμα στο Διευθυντή του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων, ο οποίος απάντησε ως εξής:

30 "Δε συνιστάται η παραχώρηση της αιτουμένης άδειας για ανόρυξη λάκκου στο τεμάχιο αρ. 22/5 του Φ/Σχ. 45/44 στην Τρεμιθούσα που βρίσκεται μέσα σε προστατευόμενη περιοχή για τους λόγους που αναφέρονται στο σημειώμά μου αριθμός 4 στον ίδιο φάκελο". (Αντίγραφο επισυνάπτεται και σημειούται ως Παράρτημα "Ε".)

35 Ο Έπαρχος κατ' ακολουθία απέρριψε πάλιν την αίτηση με επιστολή του στις 2.2.88. Η προσφυγή καταχωρίστηκε εναντίον αυτής της απόφασής στις 6.4.88:

40 Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας δεν ήγειρε στην ένσταση ή στη γραπτή του αγόρευση ζήτημα εκπρόθεσμου της προσφυγής. Αυτό όμως είναι ένα από τα θέματα που το Δικαστήριο μπορεί να εξετάσει αυτεπαγγέλτως. Φρονώ ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη για τους πιο κάτω λόγους. Η αίτηση της αιτήτριας απορρίφθηκε

μετά από τη διαδικασία που αναφέρω πιο πάνω, στις 9.11.87. Η επίδικη απόφαση της 2.2.88 δεν ελήφθη μετά από νέα έρευνα που βασίστηκε σε ουσιώδη στοιχεία που παρουσιάστηκαν αλλά είναι επιβεβαιωτική της πρώτης. Οι διαηγόροι της αιτήτριας έστειλαν επιστολή στον Έπαρχο Πάφου (ημερ. 27.11.87 στον φάκελο της διοίκησης) με την οποία ενίσταντο στην απόφασή του και ανέφεραν ότι η αιτήτρια τους πληροφόρησε πως δεν υπήρχαν άλλοι λάκκοι στην περιοχή. Την 1.12.87 έγραψε η ίδια η αιτήτρια στον Έπαρχο προβάλλοντας τον ισχυρισμό ότι ο λάκκος που ήθελε να ανορύξει βρισκόταν σε απόσταση 350 π. από τον πλησιέστερο γειτονικό. Ο Διευθυντής και του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων με την απάντησή του στον Έπαρχο, που παραθέτω πιο πάνω, επαναβεβαίωσε τη θέση του πάνω στο ζήτημα παραπέμποντας με σαφήνεια στην προηγούμενη αιτιολογημένη γνώμη του.

Το γεγονός ότι η αιτήτρια ανέφερε πως ο λάκκος που προτείνει να ανορύξει θα ήταν 350 π. μακριά από τον πλησιέστερο, δεν ήταν στοιχείο που μπορεί να θεωρηθεί ως καινούργιο. Η διοίκηση, όπως αποδεικνύεται από το φάκελο, προέβη μετά την πρώτη αίτηση σε χαρτογράφηση της περιοχής στην οποία εμφανίζεται η υδρολογική κατάσταση της και ο αριθμός των διατρήσεων που λειτουργούν. Η αναφορά της αιτήτριας στο σημείο του λάκκου τίποτε δεν πρόσθετε στα στοιχεία που η ίδια η διοίκηση είχε συγκεντρώσει με επιστημονικό τρόπο. (Δες Στασινοπούλου "Δίκαιο των Διοικητικών Πράξεων" σελ. 125). Οι νομικοί δε λόγοι της ένστασης του Διευθυντή του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων στηρίζονται στα άρθρα 4 του περί Φρεάτων Νόμου Κεφ. 351 και 5(A) του περί Κυβερνητικών Υδατικών Έργων Νόμου Κεφ. 341. Είμαι της γνώμης επομένως ότι η εκτελεστή απόφαση της διοίκησης είναι αυτή που ελήφθη στις 9.11.87 και που κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια γραπτώς πριν τις 27.11.87, ενώ η προσβαλλόμενη είναι απλώς επιβεβαιωτική της. Η προσφυγή δεν καταχωρίστηκε σε 75 ημέρες από την πιο πάνω ημερομηνία όπως προνοείται στο άρθρο 146 (3) του Συντάγματος.

Παρότι δεν έχει σχέση με την παρούσα διαδικασία, αναφέρω πως η αιτήτρια ακόμη και μετά την καταχώριση της παρούσας προσφυγής ζήτησε πάλι επανεξέταση της αίτησής της. Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα εις βάρος της αιτήτριας.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.